

พระราชบัญญัติ
จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก
พุทธศักราช ๒๔๗๙

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)
เจ้าพระยามรราช
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก
ให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบาง
จำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมาย กฎ และข้อบังคับในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่แย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่าเด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่ารัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่าอธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๕ เด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่

(ก) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียนดัดสันดานตามบทแห่งกฎหมายลักษณะอาญา หรือตามบทแห่งกฎหมายอื่น

(ข) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียนฝึกอาชีพตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๗๔

(ค) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมอันจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสถานฝึกและอบรมเด็ก เพื่อดำเนินการฝึกสอนอบรมในทางศีลธรรม จรรยา และวิชาอันเป็นความรู้ทั่วไป วิชาชีพ การทำงาน อุตสาหกรรม การทำงานเกษตรกรรม การพาณิชยกรรมตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ การฝึกและอบรมนั้น จักต้องคำนึงถึงอุปนิสัยใจคอของเด็กและพยายามจัดไปในทางที่เหมาะสมอันจะพึงอำนวยประโยชน์อย่างดีที่สุดในชีวิตเบื้องหน้าของเด็กและชุมชน

มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจแบ่งประเภทและชั้นของเด็ก ก็บจัดให้เด็กในต่างประเภทต่างชั้นได้รับการปฏิบัติและประโยชน์ต่าง ๆ กัน

มาตรา ๙ เด็กที่มีความอดสาหัส ความประพฤติ และความก้าวหน้าในวิชา หรือการทำงาน อาจได้รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ต่อไปนี้

๑. เลื่อนประเภทหรือชั้น

๒. ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

๓. ได้รับส่วนแบ่งปันผลกำไร
๔. ได้รับความไว้วางใจให้ออกไปนอกเขตสถานฝึกและอบรมโดยลำพัง
๕. ได้รับความไว้วางใจให้ไปอยู่นอกเขตสถานฝึกและอบรม
๖. ได้รับการผ่อนผันให้พ้นไปจากการควบคุมของสถานฝึกและอบรมภายในบังคับเงื่อนไขซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้

มาตรา ๑๐ เด็กจักต้องอยู่ในวินัยโดยปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับและระเบียบอันตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการฝึกและอบรม

เด็กที่มีได้ปฏิบัติตนตามวรรคต้นได้ชื่อว่าละเมิดวินัย

มาตรา ๑๑ เด็กที่ละเมิดวินัยอาจได้รับทัณฑ์สถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถานดังต่อไปนี้

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตำหนิ
๓. ทำงานเกินหรือนอกเวลา
๔. งดการเลื่อนหรือลดประเภทลดชั้น
๕. ถอนจากตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
๖. งดหรือลดส่วนแบ่งปันผลกำไร
๗. ถอนความไว้วางใจ
๘. เขียนด้วยไม้เรียวไม่เกิน ๑๐ ที

ในกรณีความผิดและเงื่อนไขอย่างใดซึ่งจะลงทัณฑ์สถานที่ ๗ และ ๘ ก็ดีขนาดและชนิดของไม้เรียวก็ดี ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับวางระเบียบและวิธีการเพื่อจัดการฝึกและอบรมเด็ก

มาตรา ๑๓ เมื่อเห็นว่าการจัดให้เด็กอยู่ในสำนักของเอกชนหรืออยู่ในความดูแลของเอกชนจักอำนวยประโยชน์อันดียิ่งให้แก่ชีวิตในเบื้องต้นของเด็กก็อธิบดีมีอำนาจที่จะดำเนินการได้

ในการมอบหมายให้เด็กไปอยู่ในสำนักของเอกชนหรือในความดูแลของเอกชนนั้น อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขและจะให้ผู้รับตัวทำสัญญาโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกันด้วยหรือไม่ก็แล้วแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๔ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ร้องเรียนหรือชี้แจงถึงกรณีข้อทุกข์ร้อนโดยสมควร

มาตรา ๑๕ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการเยี่ยมและติดต่อจากบุคคลภายนอกตามสมควร

มาตรา ๑๖ ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องจัดให้เด็กได้รับการตรวจอนามัยโดยทั่วไปจากแพทย์ เด็กที่ป่วยเจ็บจะต้องจัดให้ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร และถ้าจำเป็นอธิบดีมีอำนาจสั่งให้ส่งตัวไปรักษาพยาบาลนอกสถานฝึกและอบรมได้

มาตรา ๑๗ โดยปกติในวันหนึ่ง ๆ จะจัดให้เด็กทำงานและศึกษาเกินกว่าสิบชั่วโมงไม่ได้

มาตรา ๑๘ เมื่อถึงคราวให้ออกไปเป็นอิสระ ให้เด็กได้รับ

๑. ใบบริสุทธิ

๒. หนังสือแสดงผลของการฝึกและอบรม

๓. เครื่องแต่งกายหนึ่งสำหรับ ถ้าของตนเองไม่มี

มาตรา ๑๙ เมื่อถึงคราวให้ออกไปเป็นอิสระ หากปรากฏว่าเด็กป่วยหนัก หรือไม่มีที่จะไปอยู่ หรือไม่มีทางดำรงชีพ อธิบดีจะอนุญาตให้คงอยู่ในสถานฝึกและอบรมก็ได้ แต่เด็กนั้นจักต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการที่จะอยู่ต่อไป

นอกจากในกรณีป่วยหนัก อธิบดีจะอนุญาตให้เด็กอยู่ต่อไปในสถานฝึกและอบรมจนเกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ไม่ได้

มาตรา ๒๐ ภายใต้อำนาจแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีจะจัดให้มีการสงเคราะห์เด็กซึ่งได้ออกไปเป็นอิสระแล้วก็ได้

เด็กที่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคต้นจะต้องอยู่ภายใต้กฎ ข้อบังคับระเบียบและเงื่อนไขแห่งการสงเคราะห์นั้น

มาตรา ๒๑ เด็กที่ได้รับความไว้วางใจหรือการผ่อนผันให้ไปนอกเขตสถานฝึกและอบรม หากกระทำผิดวินัยหรือเงื่อนไขที่กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำตัวส่งสถานฝึกและอบรมได้ โดยมีต้องมีหมายหรือดำเนินการฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งอย่างใด

มาตรา ๒๒ ถ้าเด็กกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในเขตของสถานฝึกและอบรม และความผิดนั้นเป็นเพียงความผิดฐานลหุโทษหรือฐานนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเขตสถานฝึกและอบรม หรือฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของสถานฝึกและอบรม หรือฐานพยายามหลบหนี แทนที่จะดำเนินเรื่องเพื่อการฟ้องร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยให้ลงทัณฑ์ฐานละเมิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ข้อความตามมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิของเอกชนที่จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งดังบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๓ เด็กที่หลบหนีจากการควบคุมของเจ้าพนักงานสถานฝึกและอบรม หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศาลสั่งเพิ่มเวลาที่ต้องฝึกและอบรมขึ้นอีกตามที่เห็นควรแทนการลงโทษอาญา แต่ต้องไม่เกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

หากเด็กที่กระทำผิดตามวรรคต้นมีอายุในขณะที่หลบหนีครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ และปรากฏว่าเคยหลบหนีมาแล้วแต่ก่อน ให้มีความผิดฐานหลบหนีที่คุมขัง

มาตรา ๒๔ ผู้ใดช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่เด็กด้วยประการใด ๆ ให้หลบหนีดังบัญญัติไว้ในมาตราก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานสังกัดกรมราชทัณฑ์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๒๕ เด็กที่ได้ออกเป็นอิสระไปแล้ว ไปกระทำความผิดอาญาขึ้นอีก หากศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมสำหรับความผิดในครั้งหลัง ให้เพิ่มเวลาส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมเป็นทวีคูณ แต่ต้องไม่เกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

มาตรา ๒๖ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าทรัพย์สินอย่างใดห้ามมิให้นำเข้ามาหรือมิไว้ในสถานฝึกและอบรม

มาตรา ๒๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานฝึกและอบรมโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ กิติ หรือบังอาจรับจากหรือส่งมอบแก่เด็ก นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากสถานฝึกและอบรมซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับหรือกฎแห่งสถานฝึกและอบรมกิติ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรมหรือกรมราชทัณฑ์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

เงินหรือสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในสถานฝึกและอบรมโดยฝ่าฝืนบทมาตรานี้ให้ริบเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจตั้งและถอดถอนพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม

รัฐมนตรี